

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 32Pc/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422203742
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Čavojská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:1422203742.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Barbarou Čavojskou v právnej veci navrhovateľa A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana SR, trvale bytom C. D. XXXX/X, E. – F. a osoby oprávnenej na výživné C. G. C., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana SR, trvale bytom H. XXX/XX, I., o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa A. B. C., nar. XX.XX.XXXX k oprávnenému na výživné C. G. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 23Pc/7/2018 zo dňa 22.04.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/35/2021-409 zo dňa 16.09.2021, s účinnosťou od 01.07.2023.

II. Vo zvyšku sa návrh navrhovateľa zamietá.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ svojím návrhom, doručeným súdu dňa 31.10.2022 žiadal, aby súd rozhodol o zrušení jeho vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi s účinnosťou ku dňu 01.11.2022 z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Navrhovateľ okrem iného v návrhu uviedol, že na plnoletého syna prispieva výživným vo výške 230,- Eur mesačne. Dňa 08.04.2017 nadobudol syn plnoletosť a je v plnej miere zodpovedný za svoje chovanie a rozhodovanie. Dlhodobu už 13 rokov sa syn k nemu chová amorálne, viac ako 9 rokov s ním vôbec nekomunikuje, odmieta sa s ním stretnúť, neodpisuje na jeho listovú korešpondenciu, nepodáva mu o sebe žiadne informácie, odmieta mu zverejniť svoje telefónne číslo a emailovú adresu. Ďalej navrhovateľ v návrhu rozsiahlo opisoval svoje problémy súvisiace s jeho vzťahom so synom. Opisoval ako sa syn odmieta a odmietal s ním stretávať, viackrát na neho podal návrh na exekúciu kvôli vyživovacej povinnosti a tiež opisoval to, ako je syn pod vplyvom svojej matky, ktorá ho nevhodne ovplyvňuje vo vzťahu k navrhovateľovi. Syn nikdy necítil potrebu pomôcť navrhovateľovi a to ani vtedy, keď sa stal účastníkom dopravnej nehody a jeho rekonvalescencia trvala takmer 2 roky. Poukázal na to, že syn pod vplyvom svojej matky neustále klame a absentuje u neho akákoľvek slušnosť. Vyplácanie výživného musí byť v prvom rade v súlade s dobrými mravmi, čo syn nespĺňa. Vo svojom podaní zo dňa 17.07.2023 navrhovateľ okrem iného uviedol, že nastal aj ďalší dôvod na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k synovi, pretože tento ukončil vysokoškolské štúdium v júni 2023, získal titul magister a je schopný sám sa živiť. Bezohľadné chovanie syna voči navrhovateľovi je výsledkom celoživotnej jednostrannej výchovy zo strany jeho despotickej vulgárnej a násilnej matky. Syn je však už dostatočne vyspelý k tomu, aby rozoznal jej nezákonné správanie voči navrhovateľovi a plne odsúdil násilnú výchovu jeho despotickej matky, matkine šikanovanie, jej neustále zverejňovanie notorických klamstiev a matkine nebezpečné vyhrážanie voči navrhovateľovi. Syn by si mal byť vedomý, že má aj určité povinnosti voči navrhovateľovi ako rodičovi, minimálne o jeho starostlivosť. Podaním zo dňa 23.03.2023 navrhovateľ

navrhol vypočúť vo veci ako svedkov A. J. C., matku navrhovateľa a K. E., matku oprávneného na výživné. Podaním zo dňa 06.03.2023 navrhovateľ reagoval na písomné vyjadrenie oprávneného na výživné zo dňa 14.2022, pričom sa s jeho tvrdeniami nestotožňoval, uvádzal bližšie okolnosti ohľadne rodinných vzťahov s oprávneným na výživné, jeho sestrou a jeho matkou. Podaním zo dňa 06.03.2024 sa navrhovateľ písomne vyjadril k psychologickému posudku číslo 12/2014 vypracovaného PhD. H. C..

2. Oprávnený na výživné vo svojom vyjadrení zo dňa 14.12.2022 žiadal, aby súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný. Uviedol, že stále študuje na L. M. N. O. D.. Ďalej uviedol, že otec ho a jeho sestru (dvojča) opustil už pri ich narodení, nežil s nimi v spoločnej domácnosti, nestaral sa o nich a výživné platil formou exekúcie. Keď sa s ním a jeho sestrou stretol, vyhrážal sa, kričal, napádal ich matku, veľakrát musela zasahovať polícia. Robil im hanbu v škole, v bytovom dome, u lekára, na ulici. Po týchto zážitkoch sa s ním prestali stretávať, niekoľkokrát podávali trestné oznámenia za stalking. S otcom za týchto podmienok musel prerušiť kontakty v záujme udržania si zdravého duševného stavu. Ďalším podaním zo dňa 15.10.2023 oprávnený na výživné súdu uviedol, že dňa 25.05.2023 ukončil vysokoškolské štúdium vykonaním štátnej skúšky, promóciu mal dňa 15.06.2023. V štúdiu nepokračuje, dočasne sa zamestnal v M. P. G. O. od 05.06.2023 na pracovnú zmluvu na 6 hodín, zarobí cca 80 Eur netto. Zúčastňuje sa stále pracovných pohovorov, hľadá si prácu vo vyštudovanom odbore, preto nepracuje na plný úväzok. Výživné si vyberal z účtu otca, tak to požadoval otec, a posledné výživné si vybral dňa 20.07.2023 v sume 230 Eur a 100 Eur na dlžné výživné. Po tomto dátume navrhol zrušiť vyživovaciu povinnosť, keďže sa už chce živiť sám a nepožaduje viac výživné. Teraz si vyberá iba po 100 Eur, čo je dlžné výživné. Na pojednávaní dňa 07.12.2023 vyjadril súhlas so zrušením výživného s účinnosťou od 01.07.2023. Uviedol, že od 01.01.2024 by mal nastúpiť ako analytik pre firmu O. O. D. C. D. O., pričom k podaniu zo dňa 17.03.2024 oprávnený na výživné zaslal súdu pracovnú zmluvu zo dňa 29.12.2023 uzatvorenú medzi oprávneným na výživné ako zamestnancom a O. P., Q. ako zamestnávateľom, z ktorej vyplýva deň nástupu do zamestnania dňa 01.01.2024.

3. Súd v danej veci vykonal pojednávanie dňa 07.12.2023 za osobnej prítomnosti navrhovateľa a oprávneného a výživné. Ďalšie pojednávanie súd vykonal dňa 26.03.2024 za osobnej prítomnosti navrhovateľa a v neprítomnosti osoby oprávnenej na výživné, nakoľko G. C. písomným podaním zo dňa 17.03.2024 svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil skúšobnou dobou v novom zamestnaní a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Na tomto pojednávaní súd rozhodol vo veci samej.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, osoby oprávnenej na výživné, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä s návrhom na začatie konania, písomnými vyjadreniami účastníkov konania vrátane príloh, diplomu o ukončení vysokoškolského štúdia osoby oprávnenej na výživné, pracovnej zmluvy zo dňa 29.12.2023, rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 23Pc/7/2018 zo dňa 22.04.2021, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/35/2021-409 zo dňa 16.09.2021, uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 39Ek/943/2020 zo dňa 28.10.2022, dokladu o výbere z bankového účtu zo dňa 30.11.2020, dokladu o vložení vyživovacej povinnosti za 06/2020 na bankový účet, listu slovenskej sporiteľne navrhovateľovi, pohľadnicou navrhovateľa deťom, listom navrhovateľa deťom, časťou znaleckého posudku číslo 12/2014 vypracovaného PhD. H. C., výsledkom v lustrácii škôl slovenskej republiky na navrhovateľa, zápisnicami z konania tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 31Pc/16/2023 o zrušenie vyživovacej povinnosti k sestre osoby oprávnenej na výživné Q. C., uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Cdo/124/2017 zo dňa 26.09.2018, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 2Co/352/2017 zo dňa 15.03.2017 a zistil tento skutkový a skutočný stav:

5. Oprávnený na výživné je synom navrhovateľa. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa k synovi bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 23Pc/7/2018 zo dňa 22.04.2021 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/35/2021-409 zo dňa 16.09.2021. Týmto rozhodnutím súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti navrhovateľa k synovi na sumu 230,- Eur mesačne, a to v období od 01.04.2018 do 09.04.2018 a od 01.10.2018. Zároveň rozhodol o úhrade dlžného výživného v sume 2091 Eur v splátkach po 100 Eur mesačne a konanie o vzájomnom návrhu odporcu zastavil. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku I. III., IV dňa 02.11.2021.

6. Z diplomu, ktorý osoba oprávnená na výživné predložila súdu vyplýva, že navrhovateľov syn G. ukončil dňa 25.05.2023 vysokoškolské štúdium na L. M. N. O. D. N. H. Q. O. Q. A. štátnou skúškou v študijnom programe C. Q. A. C. O. R. Q. N. v študijnom odbore C. a získaním titulu „magister“. Z Pracovnej zmluvy, ktorú taktiež osoba oprávnená na výživné predložila súdu vyplýva, že navrhovateľov syn G. sa dňa

27.12.2023 s dňom nástupu do zamestnania dňa 01.01.2024 zamestnal na trvalý pracovný pomer na pozícii analytik nákupu.

7. Na pojednávaní konanom dňa 07.12.2023 navrhovateľ uviedol, že zrušenie vyživovacej povinnosti k synovi G. žiada z rovnakých dôvodov ako sa domáha zrušenia vyživovacej povinnosti k dcére Q. (dvojčaťu G.) v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. Zn. 31Pc/16/2023, pričom skutočnosť, ku ktorým sa vyjadroval na pojednávaní vo veci 31Pc/16/2023 sa týkali oboch detí súčasne a dôvod, pre ktorý žiada zrušiť vyživovaciu povinnosť z dôvodu dobrých mravov je u oboch detí úplne rovnaký, identický. Súd sa v tejto súvislosti so zápisnicou z konania tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 31Pc/16/2023 o zrušenie vyživovacej povinnosti k sestre osoby oprávnenej na výživné Q. C. oboznámil. Ďalej sa navrhovateľ vyjadril, že mu nebolo dané, aby za 18 rokov mohol vychovávať svoje deti. Dôvod porušenia dobrých mravov videl v skutočnosti, že nemá so svojimi deťmi 10 rokov žiadny kontakt, žiadne písomnosti od nich, na jeho listy neodpisujú, v živote mu neposlali žiadnu kartu k Vianociam, k narodeninám. Podali na neho trestné oznámenie, exekúciu a to nezákonne, pretože ich matka odcudzovala peniaze a exekúcia nebola dôvodná. Syn G. mal financie k dispozícii, ale neprihlásil sa k tomu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 5CDo/124/2017 z 26.09.2018, z ktorého vyplýva, že dlhodobé nestretávanie sa detí s rodičom je porušenie dobrých mravov. Obsahu tohto rozhodnutia sa následne obsiahlejšie navrhovateľ venoval na pojednávaní dňa 26.03.2024.

8. Oprávnený na výživné na pojednávaní konanom dňa 07.12.2023 uviedol, že navštevoval L. M. N. O. D., ktorú ukončil štátnou skúškou dňa 25.5.2023. Promócie mal 15.6.2023, následne sa 5.6.2023 zamestnal na pracovnú zmluvu na skrátenej úväzok v M. O. s príjmom cca 800 Eur netto, kde dokladá tovar, takúto istú prácu robil aj počas štúdia brigádne v M.. Chodí na pohovory a hľadá si zamestnanie v odbore, ktorý vyštudoval, a to je matematika štatistika. Od 1.1.2024 by mal nastúpiť ako analytik pre firmu O. v D. C. D. O. na trvalý pracovný pomer. Navrhovateľ mu posielal výživné na účet zriadený v P. P., ku ktorému má dispozičné právo s tým, že osoba oprávnená na výživné si chodí osobne každý mesiac do banky vyberať výživné. Naposledy si oprávnený na výživné v polke júla vybral výživné 230 Eur ako bežné výživné a 100 Eur ako dlžné výživné. Od augusta 2023 si vyberá 100 Eur ako dlžné výživné. V decembri 2023 by mal byť dlh už iba 11 Eur. Ďalej sa vyjadril, že s navrhovateľom ako otcom sa prestal stretávať a kontaktovať pre svoje psychické zdravie, pretože na každom stretnutí a v každom maily bolo otcom hovorené o jeho mame, jeho babke, ktoré boli osočované. Uviedol, že aj pred týmito pojednávaním, ako čakali s otcom na lavičke, sa otec vracal k tomu čo bolo, hovoril mu znova o mame a babke, pričom sa ho vôbec neopýtal na ukončenie vysokej školy, na prácu a to sa videli po veľmi dlhej dobe. Jediné správy čo otcovi poslal za posledné roky boli ohľadne jeho ukončenia štúdia bakalárskeho a magisterskeho. Otec mu odpísal, zagrataloval a znova sa v maily vracal k jeho mame a babke.

9. Podľa § 62 ods. 1 zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 75 ods. 2 zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

11. Podľa § 78 ods. 1 zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

12. Navrhovateľ svojím návrhom žiadal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči synovi ako osobe oprávnenej na výživné pre porušenie dobrých mravov. Podaním zo dňa 17.07.2023 následne žiadal o zrušenie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že oprávnený na výživné nadobudol schopnosť samostatne sa živiť ukončením vysokoškolského štúdia v júni 2023. Na pojednávaní dňa 07.12.2023 navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť z titulu ukončenia vysokoškolského štúdia oprávneného na výživné s účinnosťou od 01.07.2023. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný v časti zrušenia výživného pre nadobudnutie oprávneného na výživné schopnosti sám sa živiť, pričom návrh pre zrušenie výživného od 01.11.2022 pre porušenie dobrých mravov zo strany oprávneného na výživné považoval za nedôvodný a vo zvyšku preto návrh navrhovateľa zamietol.

13. V prejednávanej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že oprávnený na výživné, voči ktorému má navrhovateľ určenú vyživovaciu povinnosť, ukončil prípravu na svoje budúce povolanie ukončením vysokoškolského štúdia vykonaním štátnej skúšky, v ďalšom štúdiu nepokračoval, zamestnal sa a je teda schopný sám sa živiť a uspokojovať svoje potreby. Zároveň oprávnený na výživné vyjadril súhlas s návrhom v časti pre zrušenie výživného od 01.07.2023 pre nadobudnutie schopnosti oprávneného na výživné sám sa živiť. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k osobe oprávnenej na výživné z dôvodu nadobudnutia schopnosti oprávneného na výživné sám sa živiť podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Preto súd návrhu navrhovateľa v tejto časti ako dôvodnému vyhovel a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oprávnenému na výživné s účinnosťou od 01.07.2023 v súlade s návrhom navrhovateľa, kedy súd s poukazom na návrhový charakter konania o zrušenie výživného na plnoleté dieťa vyhovel, v účinnosti dátumu zrušenia, návrhu.

14. Vzhľadom na návrh pre zrušenie výživného od 01.11.2022 pre porušenie dobrých mravov zo strany oprávneného na výživné súd poukazuje na charakter ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré patrí k právnym normám s neurčitou, abstraktnou hypotézou a je vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 7Cdo/298/2018 zo dňa 25.09.2019). Nepochybná odôvodnenosť daného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektami rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu. Na prípady rozporu s dobrými mravmi súd prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Ako rozpor s dobrými mravmi v zmysle citovaného ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine nemôže byť posúdený nedostatočne vyvinutý vzťah medzi rodičom a dieťaťom, či odmietavý postoj samotného dieťaťa, ktorý je výsledkom dlho pretrvávajúceho vzťahu v rozvrátenej rodine.

15. V danej veci nezájem oprávneného na výživné ako syna navrhovateľa o navrhovateľa ako otca je podľa názoru súdu dôsledkom predovšetkým dlhodobou komplikovaných vzťahov v rodine, ktoré boli riešené aj viacerými súdnymi konaniami. Žiaľ v rozvrátených rodinách sa nejedná o výnimočnú situáciu. Deti z takýchto rodín majú často k jednému rodičovi negatívny vzťah často založený a živený práve tým rodičom, ktorý má primárne postavenie vo výchove maloletého dieťaťa a trvá dlho, aby získali deti podobný nadhľad na vzťah k druhému rodičovi, ktorý ich nevychoval a dokázali vzťah k tomuto rodičovi normalizovať. I keď ignorovanie rodiča zo strany dieťaťa je vždy nežiadúce, podľa názoru súdu dieťa, v danom prípade syna navrhovateľa, nemožno za tento postoj, ktorý nadobudol voči navrhovateľovi počas svojho života, trestať zásadným obmedzením materiálneho zabezpečenia ako je výživné z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Touto otázkou sa v odôvodnení zaoberali aj posledné rozhodnutia o úprave výživného pre oprávneného na výživné, a to rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 23Pc/7/2018 zo dňa 22.04.2021 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/35/2021-409 zo dňa 16.09.2021. Navrhovateľ namietal rozpor správania syna s dobrými mravmi už v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 23Pc/7/2018 o zvýšenie vyživovacej povinnosti. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 23Pc/7/2018 zo dňa 22.04.2021 vyplýva, že je nepochybné, že vzťahy medzi navrhovateľom a jeho synom nie sú dobré, resp. prakticky neexistujú, avšak nejde o prípad v zmysle § 75 ods. 2 zákona o rodine. Pokiaľ v súčasnosti a viac rokov do minulosti syn odmietal kontakt s otcom, je to výsledok zlých vzťahov medzi rodičmi syna a tiež dôsledok toho, ako sa otec k synovi správa. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/35/2021-409 zo dňa 16.09.2021 vyplýva, že podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine nemôže byť posúdený nedostatočne vyvinutý vzťah medzi rodičom a dieťaťom, či odmietavý postoj samotného dieťaťa, ktorý je výsledkom dlho pretrvávajúceho stavu v rozvrátenej rodine. Nie je namieste tvrdiť, že takýto stav zapríčinil sám syn. Pokiaľ otec poukázal na správanie matky syna, krajský súd bol názoru, že právne relevantné k posúdeniu prípadnej aplikácie ustanovenia § 75 ods. 2 zákona o rodine je len správanie syna ako oprávneného z vyživovacej povinnosti bez ohľadu na to, kto jeho správanie ovplyvnil, s prihliadnutím na to, že syn je plnoletý. Správanie syna krajský súd nepovažoval za správanie takej intenzity, že by to porušovalo dobré mravy. Pôvod stavu v danej veci krajský súd videl v rozvrate rodiny, v zlých vzťahoch medzi rodičmi syna, za ktoré nie je zodpovedné dieťa, ale rodič. Súd sa plne stotožňuje s uvedenými závermi Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu v Trenčíne v predmetných rozhodnutiach, ktoré sa týkali rovnakých účastníkov konania ako v tomto konaní, pričom obsahovo vo vzťahu navrhovateľa a osoby oprávnenej na výživné od času rozhodnutia

týchto rozhodnutí k zmene nedošlo, t.j. nebolo preukázané zhoršenie ani zlepšenie ich vzťahu, vzťah je stále len formálny v právnej rovine otec a syn.

16. Súd pre úplnosť dodáva, že ani správanie oprávneného na výživné opisované navrhovateľom v tomto konaní nepovažoval za správanie takej intenzity, aby mohol byť konštatovaný rozpor správania s dobrým mravmi. Nezaujem oprávneného na výživné o kontaktovanie sa s navrhovateľom, resp. ich neexistujúci vzťah (či už v čase jeho maloletosti alebo aj v súčasnosti), je síce nežiadúci jav, avšak tento stav má pôvod v rozvrate rodiny. Okrem toho je to výsledok a tiež dôsledok toho, ako sa navrhovateľ celé roky k synovi správal (čo svojím správaním prejavil aj na pojednávaní v tejto veci a pred pojednávacou miestnosťou). Nezaujem oprávneného na výživné o navrhovateľa podľa názoru súdu plynie aj zo spôsobu jeho komunikácie s ním, ktorý je pre neho zjavne neakceptovateľný. Takisto zrejme aj z jeho hodnotenia osoby otca na základe jeho skúseností. Je pochopiteľná nespokojnosť navrhovateľa s týmto stavom. Uplatnenie práv oprávneného na výživné v rámci exekučného konania alebo podania trestného oznámenia nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Súd nemal za preukázané, že by sa oprávnený na výživné k navrhovateľovi správal agresívne, vulgárne, či inak nevhodne. Súd má v tejto veci za to, že zrušením vyživovacej povinnosti z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, by „de facto“ došlo k potrestaniu oprávneného na výživné za zlé vzťahy rodičov a ich vplyv na vlastné deti. Takýto prístup, t.j. zrušenie vyživovacej povinnosti, súd preto považuje za odporujúci dobrým mravom ako aj zásade spravodlivosti. Tvrdenie navrhovateľa, že oprávnený na výživné sa s ním nestýka, neprejavuje o neho záujem, nie je naplnením rozporu s dobrými mravmi na účely posúdenia dôvodnosti návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný negatívny vzťah oprávneného na výživné k navrhovateľovi, ktorý bol poznačený negatívnymi skúsenosťami, no jeho správanie voči navrhovateľovi nijako neodporuje dobrým mravom. Vzhľadom na vyjadrenia oprávneného na výživné je zrejmé, že oprávnený na výživné sa nekontaktuje s otcom, nakoľko zlé vzťahy v minulosti mu aj v súčasnosti spôsobujú diskomfort, čomu sa nestretávaním a nekontaktovaním s navrhovateľom vyhýba, aby si udržal ako uviedol duševné zdravie, čo však nemožno považovať za neúctu alebo nevhodné správanie. Navrhovateľ podaním zo dňa 23.03.2023 navrhol vypočuť vo veci ako svedkov A. J. C., matku navrhovateľa a K. E., matku oprávneného na výživné. Na týchto návrhoch zotrval aj na pojednávaní, pričom uviedol, že výsluchom A. J. C. chce preukázať, ako riadi matka G. C. svoje deti, ako ich psychicky týra, šikanuje, že sa chová ako výpalník, kradne im peniaze. Výsluchom K. E. chcel preukázať prečo plnoletým deťom odcudzovala financie v rámci plnoletosti, prečo im odcudzuje všetku poštovú komunikáciu a prečo ich štvála proti navrhovateľovi, dôvod, lebo navrhovateľ nie je násilník ani alkoholik. V tejto súvislosti súd výsluch navrhovaných svedkov nepovažoval za účelný, pretože pre posúdenie návrhu na zrušenie výživného pre porušenie dobrých mravov je právne relevantné len správanie syna ako oprávneného z vyživovacej povinnosti a preto návrh na doplnenie dokazovania výsluchmi svedkov nepripustil. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti sa súd nestotožnil s návrhom navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti v súvislosti s rozporom s dobrými mravmi a návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol.

17. K žiadosti navrhovateľa o to, aby sa súd pri rozhodovaní zaoberal rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 5Cdo/124/2017 zo dňa 26.09.2018 súd uvádza, že citovaným rozsudkom najvyšší súd zamietol dovolanie, ktoré sa týkalo rozsudku Krajského súdu v Bratislave číslo 2Co/352/2015 zo dňa 15.03.2017. Odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu sa tak týkalo dovolateľkou namietaného nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu, nedostatočného a nepresvedčivého odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, nesprávneho a neúplného hodnotenia dôkazov týkajúcich sa zmeny pomerov, nedostatočného zistenia podmienok na uplatnenie kritéria dobrých mravov, aplikácie nesprávneho procesného kódexu na konanie ako aj na rozhodnutie o trovách konania. Podstatou tohto rozhodnutia najvyššieho súdu teda nebolo riešenie rozporu s dobrými mravmi v súvislosti s vyživovaciou povinnosťou povinného rodiča k plnoletému dieťaťu.

18. Napriek tomu sa súd oboznámil s rozhodnutím odvolacieho Krajského súdu v Bratislave číslo 2Co/352/2015 zo dňa 15.03.2017. Toto rozhodnutie sa týka rozporu dobrých mravov v súvislosti s plnením vyživovacej povinnosti. K argumentácii navrhovateľa týkajúcej sa rozhodnutia najvyššieho súdu (5Cdo/124/2017) a s ním súvisiaceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (2Co/352/2015) v obdobnej veci súd konštatuje, že súd nie je viazaný rozhodnutiami v iných veciach, a to predovšetkým vo veciach s inou situáciou, či skutkovým a právnym pozadím. To je aj prípad tejto veci, pretože táto prejednávaná vec sa týka zrušenia vyživovacej povinnosti po dosiahnutí oprávnenej z výživného schopnosti samostatne sa živiť a navrhovateľom citovaná vec sa týkala zníženia vyživovacej povinnosti,

kde aj v situácia v rodine bola kompletne odlišná a tiež bol odlišný aj prejav a správanie sa oprávnenej z vyživovacej povinnosti k svojmu otcovi ako povinnému z vyživovacej povinnosti.

19. O trovách účastníkov konania rozhodoval súd v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody § 365 CSP a § 62 CMP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 62, ods. 1, § 65 a § 66 ods. 1 CMP).